

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/79/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619010061
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1619010061.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci obžalovaného W. K., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky z 01.07.2020 sp. zn. 1T/11/2019, na verejnom zasadnutí konanom 15. októbra 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného W. K., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky z 01.07.2020 sp. zn. 1T/11/2019 bol obžalovaný W. K. uznaný za vinného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že odo dňa 21.09.2018 až do 14.40 hod. dňa 07.10.2018 sa zdržiaval v mieste svojho prechodného bydliska v Malackách na adrese N. 1, na presne nezistených miestach v Z., o. i. na G. mýta a L. mýte a na ďalších bližšie nezistených miestach a nenastúpil do výkonu trestu odňatia slobody, a to aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 0T/99/2018 zo dňa 14.08.2018, právoplatný dňa 14.08.2018, uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov a bola mu dňa 22.08.2018 doručená do vlastných rúk výzva Okresného súdu Malacky na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody v termíne najneskôr do dňa 20.09.2018, pričom obvinený napriek tomu dobrovoľne na výkon trestu nenastúpil a musel byť dňa 07.10.2018 do výkonu trestu dodaný príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ Bratislava Nové Mesto - východ.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný W. K., smerujúce výlučne do výroku o treste. V písomných dôvodoch podaného odvolania obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu konštatoval, že okresný súd pri ukladaní trestu nezohľadnil dôsledne všetky zásady pre ukladanie trestu uvedené v § 34 Tr. zák., dôsledkom čoho považuje uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov za neprimerane prísnu sankciu. Poukázal na to, že so svojou družkou má dve nepnoleté dcéry vo veku 3 roky a 6 rokov. Od septembra 2020 začala mladšia dcéra s predškolskou dochádzkou a staršia dcéra nastúpila do prvého ročníka základnej školy. Jeho družka je aktuálne nezamestnaná a financie, ktoré má k dispozícii, predstavujú sumu v približnej hodnote 90,- eur mesačne, v čom je zahrnutý aj jeho príspevok v rámci plnenia vyživovacej povinnosti počas výkonu trestu. S dcérami udržiava osobný, prípadne telefonický kontakt aj počas výkonu trestu a plní si voči nim svoju vyživovaciu povinnosť. Jeho rodinné cítenie potvrdzuje aj jeho vzťah k mladšej dcére, ktorá síce nie

je jeho biologická dcéra, avšak v záujme poskytnúť jej plnohodnotné rodinné zázemie si ju od roku 2017 osvojil. Odvolateľ zdôraznil, že od samotného skutku uplynulo viac ako 2 roky, pričom jeho rodinné pomery v súčasnej dobe a v čase spáchania skutku sa výrazne líšia. Obžalovaný nesúhlasil so záverom okresného súdu v tom, že on je narušenou osobou, recidivistom, ktorý evidentne nie je schopný viesť riadny spôsob života a začleniť sa do spoločnosti. Odvolateľ dal do pozornosti odvolaciemu súdu aj to, v posudzovanej veci sám, hoci až po 17. dňoch od termínu určeného na nástup na výkon trestu, na seba prostredníctvom svojej družky zavolať políciu, ktorá ho dodala do výkonu trestu. Nie je mu zrejmé, prečo okresný súd odmietol aplikáciu uloženia tzv. prevýchovného trestu, alebo alternatívneho trestu, čo dôvodil aj tým, že by takéto tresty nepostačovali na jeho nápravu. Takéto konštatovanie okresného súdu nepovažuje za správne. V odôvodnení rozsudku sa poukazuje na skutočnosť, že ohľadom žiadneho z jeho doterajších odsúdení sa na neho nehľadí, akoby nebol odsúdený. V tomto smere odvolateľ zdôraznil, že zo samotného odpisu z registra trestov v prípade 3. záznamu, t. j. rozsudku Okresného súdu Senica z 19.02.2007 sp. zn. 3T/166/2005, mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na dva roky. O následnom podmienčnom prepustení a splnením zákonom stanovených podmienok sa 01.10.2011 osvedčil, čím sa podľa § 50 ods. 7 Tr. zák. na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Záverom vyslovil presvedčenie, že s prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti, bude plne postačujúca iba hrozba nepodmienečného trestu odňatia slobody v prípade nesplnenia podmienky vedenia riadneho života počas súdom určenej skúšobnej doby. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril aj prokurátor. V tomto vyjadrení konštatoval, že obžalovaný bol v minulosti trikrát uznaný za vinného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 Tr. zák., na základe čoho možno usúdiť, že sa opakovane dopúšťa trestných činov proti verejnému poriadku a neplnení povinností, ktoré mu vyplývajú z právoplatných rozhodnutí, ktoré je v zmysle zákona povinný rešpektovať. Nebolo možné opomenúť, že obžalovaný sa dopustil aktuálne posudzovaného skutku potom, ako bol dvakrát odsúdený v mesiaci august 2018 a následne v septembri 2018 sa dopustil ďalšieho trestného činu. Všetkých týchto trestných činov sa dopustil v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia, ktorá mu bola stanovená trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 29.03.2018 sp. zn. 0T/36/2018 a ktorá mu plynula do 29.03.2020. V danom prípade možno uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov označiť za mimoriadne mierny. Prokurátor záverom navrhol, aby krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní obžalovaného, nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnili obžalovaný W. K., jeho obhajca a prokurátor krajskej prokuratúry.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrieva písomne podaného odvolania a jeho dôvodov a navrhuje, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám uložil podmienčnú trest odňatia slobody, keďže takýto výchovný trest by bol spôsobilý splniť svoj účel, aj s ohľadom na osobu obžalovaného a jeho rodinné pomery.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol, aby odvolanie obžalovaného bolo ako nedôvodné zamietnuté, nakoľko výrok o treste je primeraný a zákonný.

Obžalovaný W. K. na verejnom zasadnutí uviedol, že vo výkone trestu odňatia slobody je už 25 mesiacov, pričom počas tejto doby prehodnotil svoj doterajší život a je odhodlaný po návrate z výkonu trestu viesť riadny život. Žiadal, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám mu uložil podmienčnú trest odňatia slobody. Dodal, že by chcel od súdu dostať ešte jednu šancu, aby dokázal, že je schopný viesť riadny život.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného W. K. nie je dôvodné.

Povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným vyššie uvedeným ustanovením, bolo preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady by bolo to, že by odvolací súd musel prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t. j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

V nadväznosti na vyššie uvedené zistenia, ako aj vzhľadom k podanému odvolaniu zo strany obžalovaného iba voči výroku o treste napadnutého rozsudku, a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd už nepreskúmal výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku.

Odvolací súd v tomto smere iba konštatuje, že obžalovaný W. K. na hlavnom pojednávaní konanom 01.07.2020 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., t. j. že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, následne samosudca okresného súdu prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Je nutné tiež uviesť, že pred prijatím vyhlásenia okresný súd obžalovaného poučil o jeho právach, o zmysle priznania, jeho význame a prípadnom ďalšom postupe. Súd I. stupňa obžalovanému položil podľa § 257 ods. 4 a § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ h/ Tr. por. otázky, na ktoré obžalovaný odpovedal kladne a až potom rozhodol okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a vyhlásil podľa § 257 ods. 8 Tr. por., že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná, pričom vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vzhľadom na uvedené, nezistiac žiadne procesné pochybenie v postupe prvostupňového súdu v súvislosti s vyhlásením obžalovaného a jeho prijatím v zmysle § 257 Tr. por., odvolací súd sa zaoberal iba výrokom o treste.

Na podklade odvolania obžalovaného, ktoré smerovalo výlučne do výroku o treste napadnutého rozsudku, krajský súd v rámci revízneho princípu zistil, že obžalovanému W. K. bol v predmetnej trestnej veci uložený primeraný a spravodlivý trest, vrátane jeho výmery.

Je potrebné zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Tr. zák., ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukladanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadří morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatel'a trestného činu sa musia opierať o skutočný stav veci a musia z neho vyplývať.

Prvostupňový súd v súlade so stavom veci zistil a ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy. Obžalovanému priťažuje to, že sa jedná o špeciálnu recidivistu.

Nepochybil okresný súd, keď vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) i jednu priťažujúcu okolnosť, že obžalovaný bol v minulosti za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.) a súčasne vo výroku o treste aplikoval ustanovenie § 38 ods. 2 Tr. zák.

Za situácie, keď pomer zistených a ustálených priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol rovnaký, neprichádzalo do úvahy znižovanie alebo zvyšovanie príslušnej hranice trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona o jednu tretinu.

Nakoľko v posudzovanej veci sa vychádzalo z rozpätia trestnej sadzby od 6 mesiacov do 3 rokov, v jej rámci bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, t. j. na dolnej hranici trestnej sadzby. Podľa názoru odvolacieho súdu, ide o trest skôr mierny, ako prísny, keďže v osobe obžalovaného treba vzhľadnúť špeciálneho recidivistu, ktorý sa v poslednej dobe opakovane dopúšťal rovnakej trestnej činnosti, pričom ani predchádzajúce odsúdenia nevedli k jeho náprave a zmene spôsobu života.

S poukazom tak na charakter skutku, ako aj osobu obžalovaného i jeho kriminálnu minulosť, krajský súd vyvodil, že uloženie iného druhu trestu, akým je iba nepodmienečný trest odňatia slobody, neprichádza vôbec do úvahy. V tomto smere je preto odôvodnené také preventívne pôsobenie na obžalovaného, ktoré mu účinne zabráni v dopúšťaní sa trestnej činnosti, pričom je nevyhnutné na obžalovaného pôsobiť represiou v podobe nepodmienečného trestu odňatia slobody. Takýto druh trestu odráža v sebe nielen minulosť obžalovaného z hľadiska jeho postoja k dodržiavaniu jednotlivých spoločenských noriem, ale tiež jeho vývoj z hľadiska možného páchania trestnej činnosti.

Vzhľadom na uvedené, požiadavka obžalovaného, aby mu odvolací súd uložil iba podmienečný trest odňatia slobody, bola zjavne neopodstatnená.

Okresný súd postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.).

Pokiaľ obžalovaný v dôvodoch podaného odvolania namietal, že uložený trest odňatia slobody veľmi citeľne zasiahne do jeho rodinného života, tak nadriadený súd konštatuje, že týchto okolností si musel byť obžalovaný vedomý aj v čase spáchania skutku, keďže posudzovaný skutok spáchal v priebehu skúšobnej doby podmienečného odsúdenia (trestný rozkaz Okresného súdu Malacky z 29.03.2018 sp. zn. OT/36/2018), hoci neskôr tento uložený podmienečný trest odňatia slobody bol premenený na nepodmienečný. Pokiaľ obžalovaný znovu spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia (dokonca opakovane v priebehu toho istého roka 2018), evidentne chcel postúpiť riziko, že týmto konaním si môže skomplikovať rodinný život. Treba vysloviť aj to, že samotným uložením trestu páchatelovi trestného činu sa nepriamo postihne i jeho rodina a jemu blízke osoby, ak sú závislé od jeho príjmov, starostlivosti alebo ostatného zabezpečenia rodiny. Preto nie je možné za každých okolností zabezpečiť (ako to bolo aj v tomto posudzovanom prípade), aby sa trest uložený obžalovanému nedotkol jeho rodiny a blízkych osôb. Aj samotné ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zák. sa môže aplikovať iba v rámci zákonných podmienok pre uloženie konkrétneho druhu trestu.

Odvolací súd na podklade uvedených úvah, keďže nezistil riadny relevantný dôvod na prípadnú zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa, odvolanie obžalovaného W. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.